

РЕШЕНИЕ

№ 18184

гр. С., 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 176 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **БОРЯНА В. ПЕТРОВА**

при участието на секретаря **ТЕОДОРА ГР. ТОДОРОВА**
като разгледа докладваното от **БОРЯНА В. ПЕТРОВА** Гражданско дело № 20221110112249 по описа за 2022 година

Предявен е конститутивен иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК за обявяване на относителна недействителност спрямо Д. на извършената от ответниците сделка, обективирана в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот ..., том 1, рег. № ..., дело № 57/2017 г., с която е прехвърлена собствеността върху паркомясто ..., находящо се в гр. С., с идентификатор и площ от 13,34 кв.м. Ищецът твърди, че ответникът „ФИРМА“ ЕООД има публични задължения в общ размер на 288 470,35 лева, установени с данъчни декларации по ЗДДС за периода м.10.2014г.- м.12.2016г., както и с данъчни декларации по ЗДДФЛ. Твърди, че след установяване на публичните задължения ответникът „ФИРМА“ ЕООД е прехвърлил по силата на договор за покупко-продажба на другия ответник Р. Д. Р. собствения си недвижим имот – паркомясто ..., находящо се в гр. С., с идентификатор и площ от 13,34 кв.м. Излага доводи, че тази сделка е сключена с намерение да се увредят публичните вискатели, тъй като прехвърлянето е извършено след възникване и установяване на публични задължения, предвид което моли съда да обяви сделката за относително недействителна спрямо държавата.

Ответникът „ФИРМА“ ЕООД е депозирал в срок отговор на исковата молба, с който оспорва допустимостта и основателността на предявения иск. Твърди, че спрямо него е открито производство по несъстоятелност, по което ищецът е предявил вземанията си, а освен това бил изтекъл срокът за попълване на масата на несъстоятелността, което водело до недопустимост на предявения иск. Оспорва публичните вземания да са установени с влязъл в административен акт или съдебно решение. Оспорва да е налице намерение за увреждане на публичния вискател.

Ответникът Р. Д. Р. е депозирал в срок отговор на исковата молба, с който оспорва допустимостта и основателността на предявения иск. Твърди, че спрямо другия ответник през 2018 г. е открито производство по несъстоятелност, като счита, че разпоредбите на ТЗ се явяват специални спрямо ДОПК, респ. претенциите на ищеца следва да се предявят именно в производството по несъстоятелност. Не оспорва, че по силата на сключен с другия ответник договор за продажба е придобил собствеността върху паркомясто, находящо се в гр. С., с идентификатор и площ от 13,34 кв.м., като твърди, че продължава да ползва имота и понастоящем. Оспорва твърдяните публични вземания да са установени с административен акт, както и наличието на намерение за увреждане на държавата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на [чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК](#), приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По иска с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 ДОПК в тежест на ищеца е да докаже, че длъжникът по установено публично задължение, след датата на установяването му, е извършил разпоредителни действия със свое имущество, с намерение да увреди публичния взискател.

С оглед становищата на ответниците и на основание чл. 153 от ГПК за безспорно и неподлежащо на доказване по делото е прието обстоятелството, че по силата на договор за продажба „ФИРМА “ ЕООД е прехвърлил на Р. Р. собствеността върху паркомясто, находящо се в гр. С., с идентификатор и площ от 13,34 кв.м.

Съгласно удостоверение за данъчна оценка с изх. №(1) от 07.03.2022 г., издадено от С.О. дирекция "О.П." данъчната оценка на паркомясто с РЗП – 13.34 кв.м., е в размер на 10 899,60 лева.

Относно наличието на публично задължение, което да е установено по някой от предвидените способи за установяване на данъчни задължения, съдът намира следното:

Специалният иск по чл.216, ал.1 от ДОПК, уреждащ правата на държавата и общините при разпореждане от техен длъжник с публични вземания със свое имущество с цел да ги увреди е по своята правна природа вид отменителен иск, което следва от [чл. 216, ал. 3 ДОПК](#), предвиждаща субсидиарно приложение на [чл. 135 ЗЗД](#). Следва да се отчете, и че с оглед спецификата на правните субекти-кредитори, имащи право на този иск и вида на вземанията /публични/, чиято събираемост е в обществен интерес, законодателят е дал принципно по- силна защита на тези кредитори в сравнение с тази на кредиторите по общия отменителен иск по [чл. 135, ал. 1 ЗЗД](#), в който смисъл е и [Решение № 84 от 01.07.2020 г.](#), постановено по т. дело № 601/2019 г. по описа на ВКС.

Съгласно разпоредбата на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК в приложимата й към настоящия случай редакция, действаща към момента на разпоредителната сделка-10.03.2017 г., недействителни по отношение на държавата, съответно на общините са сключените след датата на установяване на публичното задължение, съответно след връчването на заповедта за възлагане на ревизия, сделки или действия с намерение да се

увредят публичните взискатели.

Относно задълженията на ответника „ФИРМА“ЕООД по делото са събрани следните доказателства:

Представени са справка за общите задължения за „ФИРМА“ ЕООД (с предишно наименование „ФИРМА“ЕООД) актуална към 01.03.2022г., също така и :

- декларации по ЗДДС:

№/13.11.2014г.; №/14.02.2015г.;

№...../14.04.2015г.; №...../14.05.2015г.;

№/15.06.2015г. ; №...../13.07.2015г.;

№...../14.09.2015г.;№...../12.12.2015г.; №.....14.01.2016г.; №...../13.04.2016г.;

№...../14.05.2016г.; №...../14.06.2016г.;

№.../14.07.2016г.;№...../14.09.2016г.; №...../14.10.2016г.; №...../14.11.2016г.;

№/14.12.2016г.; №/13.01.2017г.;

- декларации образец 6 за ДДФЛ, здравно осигуряване, ДОО и УПФ

ДД №/25.07.2014г.; ДД №/25.08.2014г.

ДД № .../25.09.2014г.; ДД №/23.10.2014г.

ДД №...../25.11.2014г.; ДД №/23.12.2014г.;

ДД №...../24.01.2015г.; ДД №/27.02.2015г.;

ДД № .../25.03.2015г.; ДД №/24.04.2015г.;

ДД №/25.05.2015г.; ДД №/30.06.2015г.;

ДД №/24.07.2015г.; ДД №/25.08.2015г.;

ДД №/24.09.2015г.; ДД №/23.10.2015г.;

ДД №/25.11.2015г.; ДД №/06.01.2016г.

ДД №/26.01.2016г.; ДД №/25.02.2016г.;

ДД №/25.03.2016г.; ДД №/28.04.2016г.;

ДД №/25.05.2016г.; ДД №/27.06.2016г.;

ДД №/25.07.2016г. ДД №/25.08.2016г.;

ДД №/27.09.2016г.; ДД №/25.10.2016г.;

ДД №24.11.2016г.; ДД №/22.12.2016г.;

ДД №/25.01.2017г.; ДД № .../24.02.2017г.;

- съобщение за доброволно изпълнение по чл.221 от ДОПК с изх.№/08.08.2013г., заедно с разпореждания за присъединяване с изх.№/19.01.2015г.; изх.№/08.04.2015г.

изх.№/16.05.2015г.; изх.№/07.10.2016г.;

изх.№/17.10.2016г.; изх.№/23.01.2017г.;

изх.№/13.04.2017г.;

- постановление за налагане на обезпечителни мерки на основание чл.200 и чл.202, ал.1 от ДОПК с изх.№/12.05.2015г.

Съдът намира, че преценката за наличието на публични задължения следва да бъде осъществена към момента на сключване на атакуваната сделка – 10.03.2017г.

Първият спорен въпрос е дали предявеният иск по чл. 216 ДОПК може да се основава на задължения, установени единствено по декларация от длъжника, по който въпрос съдът намира, че в случая не е необходимо нито да е започнала данъчна ревизия за установяване на публични задължения, нито данъчни задължения и задължения за задължителни осигурителни вноски да са установени с ревизионен акт, тъй като е налице предварително установяване по чл. 105 ДОПК с подадените от задълженото лице декларации, което не е наложило установяване на вземанията по смисъла на чл. 108 ДОПК. В този смисъл следва да бъде посочено, че публичните вземания на Д. чрез ... не се установяват само с ревизионен акт, а се установяват и по реда, предвиден в закона, като тяхната установеност възниква именно по силата на закона предвид разпоредбата на чл. 108, ал. 2 ДОПК, /в този смисъл Определение № 421 от 05.07.2022 г., постановено по т. дело № 1145/2021 г., ТК, II т. о. на ВКС, както и Определение № 60597 от 24.11.2021 г., постановено по т. дело № 363/2021 г., II т. о. на ВКС/. Следователно в настоящия случай установеността на публичните задължения е възникнала по силата на закона преди датата на атакуваната сделка и това легитимира ищеца да иска отмяна на договора за продажба на основанието, на което е сторил това /чл.216, ал.1 т.4 от ДОПК/. Така в настоящия случай ... е носител на публични вземания, възникнали преди сделката, установени по предвидения в закона ред, като се касае за задължения, възникващи по силата на закона, за които длъжникът е длъжен и е подал надлежно декларации.

С оглед на установените по делото задължения на ответника към датата на сключване на атакуваната сделка съдът намира, че ... е носител на публични вземания и е материално-правно легитимиран да иска обявяване на относителна недействителност на сключената между ответниците сделка.

По иска с правно основание чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК следва да бъде доказано като предпоставка намерение у длъжника да бъдат увредени публичните взискатели.

Намерението за увреждане, като елемент от фактическия състав по чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК не включва такова намерение и у лицето, с което длъжникът е договарял. В хипотезата на чл.216, ал.1, т.4 от ДОПК подлежи на доказване само намерението на длъжника за увреждане в какъвто смисъл са Решение № 436 от 22.12.2011 по гр. дело № 308/2011 на ВКС, III ГО, Решение № 104 от 21.02.2008 по т. д. № 582/2007 на ВКС, I ТО и Решение № 69 от 22.06.2012 по г. дело № 534/2011, ВКС, V ТО.

С декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК, описана като приложение в т.9 от Нотариален акт за покупко – продажба ..., том 1, рег.№ ..., дело № 57/20017г. на нотариус А.Ч., с рег.№ на НК, СРС, управителят на "ФИРМА" ЕООД - Д.Б. е декларира, че представляваната от него фирма няма непогасени подлежащи на принудително изпълнение задължения за данъци, мита и задължителни осигурителни вноски или други публични задължения. Като взе предвид данъчните декларации, обсъдени по – горе в настоящото решение, с които са установени публични задължения на "ФИРМА" ЕООД, с предишно наименование „ФИРМА“ ЕООД, дължими към 10.03.2017г. съдът намира, че декларацията по чл. 264, ал. 1 от ДОПК е с невярно съдържание. Намерението за увреждане представлява знание на длъжника за увреждането.

Попълването на декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК от ответника "ФИРМА" ЕООД, с която декларира неверни обстоятелства, изразява намерението на ответника "ФИРМА" ЕООД да увреди публичните изпълнители.

С оглед на горното съдът намира за установени предпоставките на предявения отменителен иск с правно основание чл.216, ал.1,т.4 от ДОПК, който следва да бъде уважен.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на спора право на разноски има ищецът, който претендира юрисконсултско възнаграждение, което съдът определи в размер на 100 лева на основание чл. 78, ал. 1 вр. ал. 8 ГПК. Ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят дължимата държавна такса в размер на 109 лева, на основание чл. 78, ал. 6 вр. чл. 69, т. 4 и т. 2 и чл. 71, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА на основание чл.216, ал.1,т.4 от ДОПК за относително недействителен по отношение на Д., чрез ФИРМА, представлявана от главен публичен изпълнител при ТД на ... –С., сключения на 10.03.2017 г. между „ФИРМА“ ЕООД с ЕИК:, със сегашно наименование „ФИРМА“ ЕООД, като продавач и Р. Д. Р., с ЕГН: *****, като купувач договор за покупко – продажба на недвижим имот, обективиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот ..., том 1,рег.№ ..., дело № 57/2017 г., на нотариус А.Ч., с рег.№ на НК, СРС, с който е прехвърлена собствеността върху паркомясто, находящо се в гр. С., с идентификатор и площ от 13,34 кв.м.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 вр. ал. 8 ГПК „ФИРМА“ ЕООД, с ЕИК: и Р. Д. Р., с ЕГН: ***** да заплатят на ФИРМА на основание сумата от 100 (сто) лева,

представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.6 от ГПК „ФИРМА“ ЕООД, с ЕИК: и Р. Д. Р., с ЕГН: ***** да заплатят в полза и по сметка на С.Р.С. сумата от 109 (сто и девет) лева, представляваща дължимата държавна такса по делото.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____